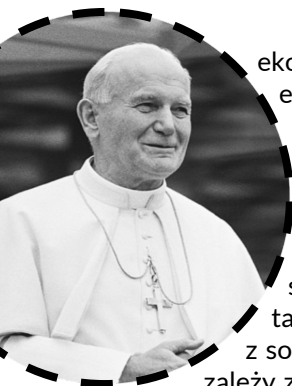

IV. Mężczyzna jako ojciec cz. 2

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II:

Racja bytu rodziny jest jednym z podstawowych wyznaczników ekonomii i polityki pracy. Wówczas zachowują one swoją właściwość etyczną, jeśli liczą się z potrzebami rodziny, z prawami rodziny. Po- przez pracę dorosły mężczyzna powinien zdobyć środki potrzebne do utrzymania swojej rodziny. Macierzyństwo zaś w polityce i ekonomii pracy winno być traktowane jako wielki cel i wielkie zadanie samo dla siebie. Łączy się bowiem z nim inna, wielka pra- ca, w której nikt matki rodzącej, karmiącej, wychowującej nie za- stąpi. Nic też nie zastąpi serca matki w domu, serca, które zawsze tam jest, zawsze tam czeka. Prawdziwe poszanowanie pracy niesie z sobą należną cześć dla macierzyństwa, a nigdy inaczej. Od tego też zależy zdrowie moralne całego społeczeństwa. (św. Jan Paweł II. *Homilia*. 6 czerwca 1979 r. Częstochowa)

Nie można zapominać, że poza tymi cechami, charakteryzującymi zadanie wychowawcze rodziców, najgłębszym i określającym je elementem jest miłość ojcowska i macierzyńska, która znajduje w dziele wychowawczym wy- pełnienie doskonałej służby życiu: miłość rodzicielska od początku staje się duszą, a przez to i normą, która inspiruje i nadaje kierunek całej konkretnej działalności wychowawczej, ubogacając ją tak cennymi owocami miłości, jak czułość, stałość, dobroć, usłużność, bezinteresowność i duch ofiary. (*Familiaris consortio*, nr 36)

Odpowiedzialne [rodzicielstwo] – to znaczy: godne osoby ludzkiej, stworzo- nej „na obraz i podobieństwo Boga” (por. Rdz 1, 26). Odpowiedzialne za miłość. Tak: miłość, drodzy małżonkowie, mierzy się właśnie tą rodzicielską odpowiedzialnością.

Odpowiedzialność ojcowska: „Pan uczył ojca przez dzieci” – mówi Księga Syracha (3, 2). I odpowiedzialność macierzyńska. Nie można jednak zapominać, że mężczyzna musi być pierwszy w podejmowaniu tej odpowiedzialności. Jeśli Apo- stoł mówi, w duchu swojego czasu: „Żony, bądźcie poddane mężom” (Kol 3, 18), to mówi zarazem: mężowie, bądźcie odpowiedzialni! Zasługujcie prawdziwie na zaufanie waszych małżonek. I waszych dzieci. (św. Jan Paweł II. *Homilia*. 11 czerw- ca 1987 r. Szczecin)

Decyzję o zabójstwie dziecka jeszcze nie narodzonego podejmuje często nie tylko matka, ale inne jeszcze osoby. Winien może być przede wszyst- kim ojciec dziecka, nie tylko wówczas, gdy bezpośrednio nakłania kobietę do prze- rwania ciąży, ale także kiedy pośrednio przyczynia się do podjęcia przez nią takiej decyzji, pozostawiając ją samą w obliczu problemów związanych z ciążą: w ten spo- sób rodzina zostaje śmiertelnie zraniona i zbezczeszczona w swej naturze jako wspólnota miłości oraz w swym powołaniu, jako „sanktuarium życia”. (*Evangelium vitae*, nr 59)

MYŚLI DO REFLEKSJI:

Podajemy kontynuację rozważań dotyczących ojcostwa: jego roli w wychowaniu dzieci, ale też konsekwencji ucieczki przed wspomnianą odpowiedzialnością. Pomyśl:

- Jaka jest relacja pomiędzy zaangażowaniem zawodowym a realizacją powołania do życia rodzinnego?
- Na jakie elementy miłości rodzicielskiej wskazuje św. Jan Paweł II? Jak należy je zastosować w życiu?
- Co może być skutkiem niepodjęcia przez mężczyznę odpowiedzialności bycia ojcem? Jakie są tego przyczyny?

Miejsce na notatki:

Cytat, myśl, zadanie do wykonania:

